

ELDRAØKIÐ

TEY MINNISVEIKU DETTA NIÐUR Í MILLUM LAND OG KOMMUNUR

Eitt mál, sum var skrumblað ígjøgnum gevuyr nú stórar trupulleikar

Árni Gregersen

At leggja eldraðkið út til kommunurnar at umsita, var ikki nóg væl fyrireikað.

Tað staðfestir landsstýriskvinnan við heilsu-málum, Sirið Stenbergh, Tjóðveldi, í dag í sambandi við, at trætur hava tikið seg upp í sambandi við heimarøkt av sjúkum, sum ikki eru 67 ár ella meira.

– Tað var heilt greitt, at øll heimarøktin var lögð út til kommunurnar – ikki bert røktin av teimum, sum eru meira enn 67 ára gomul, sigur Sirið Stenberg nú.

Landsstýriskvinnan sat sjálv í trivnaðarnevndini tá ið málið fekk viðgerð har.

Saman við Bjørt Samuel-sen, Tjóðveldi, og Rigmor Dam, Javnaðarflokkuyrin, gjørdi hon eitt minnilutaálit, har tær søgdu, at flokkar teirra, Javnaðarflokkurin og Tjóðveldi, taka undir við, at eldraðkið verður lagt til kommunurnar, tá ið allar fyrireikingar eru gjørdar lidnar og út í æsir.

Teir skrivaðu, at málið ikki var rokkið enn, tí

- at figgingin er ógreið – bæði leisturin og upp-hæddin –
- at játtanin til eldraðkið frammanundan er skorin inn á bein og tørvar stóra uppraðfesting og saman-sjóðing –
- at latið verður upp fyri privatisering av sjálvari røktini – at einki minsta-mark er ásett viðvíkjandi tæna-støðinum –
- at einki eftirlit verður við dygd og tæna-støð – eiheldur kærunguleikar –
- at eingi faklig krøv verða ásett í lógini – hvørki í mun til almenna ella evt. privata partin –
- at heimarøktin og end-urmenningin liggja í anda-leypi, og tí hava bráfeingis

Landsstýriskvinnan við heilsu-málum, Sirið Stenbergh, Tjóðveldi

- tørv á íløgum –
- at eingin trygd er fyri, at ójavnin í tilboðunum ymsastaðni í landinum ikki veksur
- at kommunurnar eru framvegis ikki lagdar saman í fáar sterkar og virkisfórar eindir.

Í álitinum siga tær eisini, at ein bági við uppskot-inum er, at ógreitt er, hvat kommunurnar í ver-leik-anum taka á seg. Hóast sagt verður, at talan er um eldraðkið, er veruleikin, at øll tann primera heilsu-tæna-støð verður lögð út.

Uppskotið sigur eisini, skriva tær triggjar, at komm-

unan veitir tæna-støð til allar borgarar, men aðrastaðni, at tæna-støð bert verður veitt fólka-pensjónistum.

Hetta ger uppgávuna ógreiða, og økir um vandan fyri, at borgarar detta niður í millum í markamótum

Stórar uppgávur

Uppgávnar høja komm-ununum eru vaksandi í lötuni. Til dømis vísir tað seg nú, at vit hava eini 800 fól-k, sum eru minnisveik ella hava Alzheimer.

Hetta eru fól-k, sum ofta eru yngri enn 67 ár, og sum kommunurnar gjøgnum vanligu heimarøktina eiga at taka sær av, men sum tær nú

siga seg mangla figging til.

Í lógini, sum leggur eldra-ðkið út til kommunurnar er tað eisini soleiðis, at øll onnur heimarøkt fylgir við.

Tað er júst her trupulleik-arnir vísa seg nú.

– Hetta málið skal loysast umgangandi og noyðist landið at spaða eitt sindur til, so mugu vit gera tað, sigur Sirið Stenberg.

– Tað hjálpir hvørki teimum sjúka ella teirra avvarðandi, at vit keglast um, hvørt tað er landið ella kommunurnar sum skulu gjalda. Tað eru somu skattgjaldarar, sum gjalda bæði lands og kommunuskatt, so hetta skal

bara loysast, sigur hon.

Sirið Stenberg leggur afturat, at tey í lötuni eru í ferð við at rudda upp og fáa loyst teir trupulleikar, sum eru óloystir á økinum – fyrst og fremst fleiri markamót millum land og kommunur.

– Málið var skrumblað ígjøgnum. Tað gjørdi vit sum minniluti í nevndini vart við. Nú eru trupul-

leikarnir her – og teir mugu vit so loysa so skjótt sum gjørligt og á besta hátt, sigur landsstýriskvinnan.

